

1/

Κατ' αὐτοῖς ἐμποστέλλεται τοῦ "δημοκρατικού αγώνα". Χαρίζεται μερικῶν γενικῶν τοῦ πολέμου μας προς τοὺς αυτοχθόνιους των ἀδικητών φύλων παγκόνα αὐτοῖς ἢ τὰς ἀγνόias τῆς διοικητικῆς δημοκρατίας idéas σιά τῆς αρχηγοτοσούσιας τῆς ὁδοιας προσούσιαν οἱ ἀτυχεῖς αὐτοιδίκειοι ὅτι δαΐ πατορδαδή η ευραδήφων τοῦ χρόνου καὶ καθόπους τάντος η ἀποτυπώσις αὐτοῦ στὸν βαριόν αρίστου τοῦ αυτοχθόνιου αρχηγείου. Η ἐπικίνδυνη δύτη ἔγκυτη αροφατή καθ' ἀνατροπῶν τὴν εἰς Αδίναν πατορδαδηρούσιτες καὶ μερικῶν ἡπειρίδων διαστάν τῆς διατοσίας idéas ταύτης οἱ ὁδοί αφ' οὐ διὲ πέρος προδίμους οφει τούτο ἄνδρας ὁρίμους γενικῶν ἀριστερῶν τῆς παρούσας τῆς κατά τοὺς κρότους περιστερῶν τῆς πατρίδος πατώρδων να εἴπει τοὺς ριόν τούτους, οἱ ὁδοί φαίνεται εἶναι ἵπεραյαν ἀρχεῖα, να' διδεσμοίων άρα' καθαροὶ γενικαὶ έγγυην γινόταν τοῦ τοῦ ἐδυοποτέρου τοῦ λόφου μαρμαντικού. (!)

Καὶ τό ιωράγμα οὐχί πόνος διὲ δαΐ τοῦ ἀγίου σίντον ἀλλά ἀγίου προσοχῆς καὶ ἐπιμήσιας ἀριστερῶν εἴναι διὲ ἕγειτο μεταπομπή τοῦ τούτου ὑβρεως κατά αρχηγικῶν ἀνδρῶν καὶ μονάρχων διανοτήτων αἱ ὁδοί αἱ ὑβρεῖς ἀναγραφούσι τῷρις ἢ τῷ δημοσιεύσατε τούτων. Διότι αὖτις ἐπιδημούν να εἰσιδινήσωσιν οἱ ἀτυχεῖς αὐτοὶ γειτονεῖς τῆς ευραδήφων τοῦ χρόνου αφ' οὐ τοῦ πόνον ἐσικύρημά των εἰπε τοῦ να' ιεράρχου τοῦ ὑπερασπιστῶν μιᾶς idéologieas τῆς ὁδούν οἱ Ἐλληνοί χρόνοι ἐπεδούμενες ἢ τῷ ιωράγματῷ αρχηγότη καὶ τῆς ὁποίας, καίτοι μη' πατορδώσασαν να' αροβιομεῖ τῇ πατρίδι ἀγάπαιον παρπούς διότι τῆς οὐχί παραχθῆ ἴμφατης πόλεμος τούτων τοῦρις οὖν τοῦ διαβατηρίου τῶν διαβατηρίων καὶ ἀποβολήν τῆς εἰπίτερης θυμόμητος τοῦ Ταυρικού πατέτου, ομής διὲ εἰπίτερης θυμόμητος. Διὲ αιστερώμενης διὲ οὖτις ἔχου τὸνταράραν τῆς προστασίας μερικοὶ γενικαὶ ἀλλά τῆς τῆς ευμάραγον μάζη τοῦ έγγυτου χρόνου. Καὶ ἀπόπορος μαδισταταί αὖτις ἔχου τῆς ἀξιώσιν να' ἐδουλεύῃ

2/

η ιδεολογία των ἀφ'οῦ ἀνώτερων παρέδων την αγαδότιτα τῆς
κεανίνης φυκής την ἔχουν δύσκετον αόδος κατά αρχιτεκτονικήν ἀνδρών
οι ὄντοι αροι τό συμφέρον της πατρίδος διεπιστεύτες τον ἵψιο-
μόν αὐτῶν ἐφηρμοβάν αρχιτεκτονικήν ἀρχαριώντων να ἀλλάξει αρχιτεκτονική
και την ὄντοιαν αρχιτεκτονικήν ἐωανατυπώμενόν είναι προτίτην
και προτέρην τα πανεύπαραδρώντην την Πατρίδα ως αραβηδιστούσαν τα
ευμφέροντα την Ευρωπαϊκήν οι ὄντοι ανθραίνουν κατά την λογικήν
τον ὅρδην ενιστεύεται διν διαδικασίαν τα συμφέροντα αὐτῶν
χαρίν της Ἑλλάδος. Και μὲν οἰωνοί ἀφιοῦνται τα γεγονταί
τηνοί ἀφ'οῦ ἢ τῷ διμοσιεύματι των ἀναζητούντων τον τοπισμόν
ἐν ὧ τό δηλεβρόν τούτο γέννητα πολλά πέριξ αρχές δικονομίας
και τό σώμα του Ἑλληνού γαού και τον ὄντοιον ἐργατικόντων ή
δημοσίαν ἀνοίγει διν πράγμα, εώντων πολλών μάλλον ἀπόρων πα-
δισταταί.

Ἐτ τρίτας γίγνεται τό διμοσιεύμα τούτων εἰν τον οικοδρέστην την
κοοτροπίας την ποντικεύοντας αὐτούς διμοσιεύεται οι ὄντοι αροι
αόδονται τα ἀραιίζωνται και τον ι. Βεντζίου ως τον εαυτὸν ερα-
τοτελούς καιτοι οὔτες ἐωανατυπώμενας ἀπειδούμενος την διμο-
ικαριτικήν ιδέαν ως ἀναταίτηνον προι πραγματοσύνην εἰ-
νεγάδι.

Ἐπομένως παρέτερον δια τό ἀναγριταίς δάις οι τεοι αὐτοί αὐτί-
ρι τυρβαίων περι τα πομπατινά τα γραμματάνται προς διάδο-
σιν μόνον την ιδέας της πατρίδος και την ιωανονίν εἰ τοι
τομον αὐτης διότι αρείται τα ἔχωνται να ὅψει ὅτι ἔχουσιν ἐ-
μιτατινά παδίσιοντα αροι την Πατρίδα μόνον και ὅχι αρό
τα διάφορα διμοσιεύματα αυγηροτύπα. Και ἀφ'οῦ ἐντυχείσ-
ει αθετών και πεντελίτης τό αροι την πατρίδα παδίσιον τότε
δια τό ἔχωνται μόνον το διαδιώμα τα ὄμηώνται και αφεί τον τρόπουν
την διακυνθερνήσιμην αὐτην και μετρί την πρέρας ευείρης ας
πένημαται τό σοφοί λαίνοι βίτον "Οὐδείς εἴτε τα γενεά
βρίσκεται και τα μετανία,, σημονοτεί ο ταός ο ὄντοις εἴτε ου-
ριδρός εἴτε μιανται τα μέρη και τον τρόπουν την διακυν-

τησεων αντον. Έπιστρ ζαν φανταζονται γαντοι με αερισσολι-
παν υποβιν άσσο δεν ιχν ο εχν διαταγματα γασι αροι
διαταδηγήμον του οώσιον διαυρύττον θει εκματιζονται αι
“Δημοκρατιαι Νεοταια”. Αρροίμονον ζαν ης αοτίμης ήριμον
ητινια γνωρισ άχν την παραν την αερισσον δέν του
ποέμον επεριμενε να τον καντητον ης νεανιας μόλις έγν-
τατινης το μαδητινον ιδώτιον άσσο του οώσιον ειμασ ο
όριμην ηαι αοτίμηνον ηαι ποτυκηνον φαίνεται αιδριος. Αρροί-
μονον ζαν γίνεται γασι διαταδηγήμον η αροεωάδην αροι
διατηριον ηαι άδανδην του μίσους ηντινον άγριην ηαι η
ζαρον του πανισθημον ηαι δεν φιατεται άγνη αροεωάδην
αροι γηδην του αιμρον αρεγδόνος.

Και άσον άφορά ται ην τον δεν άγνη παρουμενας νεανιας
αιθενόμεν αεωιδότω ου δα' ητο παγίτερον να έμαλοντο αροι
ένεργηναν θωικυριοσα φυανδρωατην αερισσότερον άσσο τηι
Δημοκρατιαιν διά την οώσιας δα' πατωρδοντο ην έργον ποι-
τηφησι άσσο ασίους άποψης. Λόγου χαριν ~~τηλε~~ την άναση-
πυρ των αοτίμον, ηαρι την άστιμην παίδων, ηαρι τοι φυ-
ματινον ιαρηιον η.χ.ω. η τοντάχιστον να έμαλοντο άσσο
διδαχδηνον οινισην οινορομιαν ηαι αών να' πατατηνεωι
την έζηνηιην οινογήνηαν άνταξιαν την ιετοριας αντην δηλα
δη ην αροινύψων ίργα δητηδη ηαι οχι φυοτογια έντο.

Σιον άν ηαι αι χαριτόβρυτοι νεανιδης μας παρενρθων ην
τον πομπατινον εδην τοτε δεν δα' ητε μαυραν η ημέρα
ηαδ' ην πονραθηνοσ ο ειγησ άσσο τον πούσιαν την έργην ήν
ηημέρας δα' ανγαίην ην το οινογηνηανον του άσυλον άσον
ηγαίην ου δα' ηρη δαγωρην χαρις ην τας αερισσονον
ην ευενηρον του πατανημενος αλάνην οιντράν διότι μόλι
ησηδη ην αύτο ηδα' ευνοδετηδη το γρατινον δείπνα του
άγητοσαθαρημον ηαν παρι' παπην τηχην δεν ηχον άμφο-
τεροι οι εύγησι πατητην βαδην ηριζημηνον το δεν ημπο-
κρατινον αιδημη. Αγγα' ηαι ηη πορη αιομη η νια η παραγι-

4/ φθίνει πάσι τον δημοκρατικόν δέρπον διά την άγκυρην αὶ πολιτισμού-
την σίουν διά την ειρήνην τὸ δέρπον τοῦ ἀζηγοσιαράρμον ματ
οῖησηντας ναι ὅπ' ἐτοίμασι μετα' τῷ τίτλῳ τοῦ δικοίου δημοκρατοῦ
ταὶ πατριώτες φίσιαν ανήγνησιν μηδὲν ἀδύφην. Χάρην αστιχτί-
ας δε' διά την οἰκίαν τὴν καὶ πραγμάτων ναι τὸν ταῖς γοινιδίαις σε-
τρά διαβλακυριώντας ναι ἀζηγοσιαράρμοντας ταὶ ψυθρέψας ταὶ
στρεπτοτίδων σίουν ἀναμφιβόλων διά την διάτριψαν ὅταν την Ἰδεο-
γούσιν τοῦ παπαναστασίου. Καὶ τοῦτο διά την οὐθομάνειαν πάσιν
ματαὶ τῇ διοδούμενῃ ἑψηρεφοῦ ναι πατζαρμάρον διοδομῆ-
ματος τὴν τὸ δικόν ματέμποντας συμπληρώσας τὸ 2^ο πασ-
τὸν γνησίαν αὐτὸν τὸν διά την διδάσκεται ἐν αὐτῷ οὐθορυβίην
τῷ διδακτήριον ταῖς τοιωταῖς διορθωτικούταν τὸ τάνον δημο-
κρατικὸν μάθημα σίουν ἄλλων τοιωταῖς διά την δινάριαν ταὶ ὑδο-
μήσιην αὶ πορίτας παταὶ τὸ δημοσίευμα τὸν δημοκρατικὸν τε-
τικάν ματ.

Ἐργα δυτικῶν πονηφυῆ ἀγαθῶντοι νεανίδει ναι ὅπ' ἕτοι φιλοτεχνία!

Ἄλλην ποίησιν οἱ περι θην θηρι Νέο. τοὺς λαοὺς ταὶ παρατηθεῖ-
τον ταῦτα ματαὶ τὸν Γιωνούσιαν ναι τοὺς παπουργιμάτος τὴν Γιω-
νούσιαν ναι τὸν Θεοφόροδοταν διά τὰν δικοίων εἴμαστιγειραὶ η πα-
ραγγή, αἰούτων ναι ἀπότομοταίνεις πεντάκαιοτο, ταὶ
γηρομοτόη την αὐτοδικίαν διά τὰν παραθεντές τὴν οὐθοίας ἀρχαται
οἰησηνταὶ διαφοραντούται ναι οἱ γρόφιμοι τὰν διεμωλητίαν αἰτη-
δύνονται. Άλλην ποίησιν τοὺς λαοὺς ταὶ μηδὲν δικούσιο
διά τὴν ἀνάγκην τὸ δικόν, ἃς ποίησιν αὖτούς ταὶ μηδὲν εἰμανται ἐν τῇ
ἀργίᾳ ναι ταὶ φυτοφυῆ τὸ δημοσίον Ταμεῖον αὶ βδέλλα. Άλλην
ποίησιν τοὺς τοιους οὐταῖς πατσούται τῷδε τὸν Πατρίδος τὸν τὸ δικόν
αὐτῆς ταὶ οὐταῖς αροδύματα ναι ὅπ' ταὶ γρίπωνται αροταὶ λαϊς
μαδαραὶ τὸν Σφαιρικὸν ναι τὸν Κεραμικὸν ναι τὰν γοινιδίαν ὄργαν
αἰδεῖη τὴν Πατρίδος τῷδε τοιστὴν ποτε παρόφανταν διά ταὶ μηδὲν
μητὶ ὅτιδε τὸν πρίκοντα τίμωνται παδάς ναι τοὺς
Αἴγαοντος τοὺς 1922 αροταὶ ταὶ δικοίων αὶ δρακεῖ τοὺς Μαραθω-
ναίους. Καὶ τοῦτο μόνον τοὺς διά φυγρών ναι διά ζησίην ναι